

DETLEV VON LILIENCRON

Nuda

DETLEV VON LILIENCRON

Nuda

TŁUM. STEFAN NAPIERSKI

Osowiale zasiadłszy w kawiarni,
Zwertowałem¹ miesięcznik, tygodnik
Obrazkowy od deski do deski
Wraz z gazetą przeczytałem.
Nuda.

Obyczaj, Kawiarnia
Nuda

U stolików śmiano się, gadano,
Papierosy kurzono, jak zwykle:
Koncypienci², studenci, subiekci³,
Mecenasy⁴, pięknie, poeci,
Krótko mówiąc, ród nasz nienadobny.
Zadumani jedni za pismami,
Drudzy, gardząc małostkowym światem,
O artyzmie prawili wyniośle,
O Schillerze⁵, teatrze, ludzkości,
Cytatami szpikując dostojność.
Inni różni gorliwie w karcieci,
A ich widok był poczwarny.
Nuda.

Roznosiły wciąż mnóstwo napojów,
Piwa zwłaszcza, kelnerki, litości
Przejmująco godne.
Nuda, nuda.

W sali tkwiła para zakochanych,
Bezustannie patrząc sobie w oczy,
Przekrzywiony on miał kapelusik,
Ona krzywo nasadzony grzebień.
Rzekł: «Najsłodsza Róziu, pokaż, proszę,
Twój buziaczek».
Nuda, nuda, nuda.

Flirt

Pośród tłumu ktoś w czarnym surducie,
Elegancki od stóp aż do głowy,
Brylantyną lśniącą, wszedł niedbale:
Ważny facet! U blatu z marmuru
Zasiadł, nogi rozstawił, zażądał:
«Mała, koniak!» Wychylił go duszkiem,
Po czym, w biodrach ważąc się, niespiesznie

Śmierć

¹zwertować — dziś popr.: przewertować. [przypis edytorski]

²koncypiant (daw.) — urzędnik niskiego szczebla, referent. [przypis edytorski]

³subiekt (daw.) — sprzedawca. [przypis edytorski]

⁴mecenasy — dziś popr. forma M. lm: mecenas. [przypis edytorski]

⁵Friedrich Schiller (1759–1805) — niemiecki poeta, filozof. [przypis edytorski]

Ku bilardom ruszył. Z miną znawcy,
Dobierając długo, wreszcie ujął
Kij za cienki koniec. Wtem, o, dziwo!
Zawirował nim, jakby maczugą.
Wielka grozo! wszystko zeń opada
Jednym rzutem: śmierć przed nami stoi.
I zaczają się ku nam rozważnie,
Z siłą straszną, dyndając czerepem,
Jakby staruch. A my, zbitą cizbą,
W drzwi walimy, przemieszani, w tłoku,
Ramionami prąc, łokciami robiąc⁶,
Gdy on ciosy wciąż szybsze wymierza,
Potężniejsze wciąż, wrzeszcząc okropnie:
«Jazda, zgrajo, jazda na dno piekła,
Do koszarów niezmierzonej czczości,
Gdzie was tęsknie wyczekuje Nuda!»
Parka tylko siedzi nieulekła,
Nie dostrzegłszy zaiste niczego,
Bezustannie patrzą sobie w oczy,
Z przekrzywionym on kapelusikiem,
Ona grzebień nasadziwszy krzywo.
Rzecz: «Róziu słodka, pokaż, proszę,
Twój buziaczek».

«Nuda, nuda, nuda»,
Krzyczy, kośćmi dzwoniąc, szkielet, drągiem
Wywijając nad głową, aż wreszcie
Z przerażeniem uciekną oboje.
Wtedy wielki Połykacz ludzkości
Sam zostaje. Jeszcze jeden koniak
Łyka duszkiem. Po czym kroczy dalej,
Elegancki od stóp aż do głowy,
Brylantyną lśniącej, znów przywdziawszy
Surdut czarny, wielce nienaganny.
I jak echem brzmi wśród ścian kawiarni
Poprzez pustkę:

Nuda, nuda, nuda.

⁶robić łokciami (daw.) — przepychać się w tłumie, pomagając sobie łokciami. [przypis edytorski]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/nuda>

Tekst opracowany na podstawie: Liryka niemiecka, tłum. Stefan Napierski, Biblioteka Kameny, Lublin 1936

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Dorota Kowalska, Marta Niedziałkowska, Michał Król, Paulina Chorońska.

Okładka na podstawie: Thomas.Claveirole@Flickr, CC BY-SA 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Pomóż uwolnić konkretną książkę, wspierając zbiórkę na stronie wolnelektury.pl.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły](#) na stronie Fundacji.